

HỒI 45

Am U Bóng Kỳ

L

ên đến đỉnh Tung Sơn, Đường Thấm dừng bước trước ngôi tam quan uy nghiêm của tòa cổ tự Thiếu Lâm. Suy nghĩ một lúc, Đường Thấm mới rảo bước hướng thẳng đến tòa Đại hồng Bảo điện.

Chàng vừa bước đến trước cửa Đại hồng Bảo điện thì một vị hòa thượng từ trong bước ra.

- A di đà phật.

Chàng ôm quyền thủ lễ:

- Văn bối là Đường Thấm.

- A di đà phật... Đường Thấm đến viếng cảnh chùa, hay có chuyện gì cầu đến phật môn?

- Lần này văn sinh đến Thiếu Lâm có chuyện tham kiến Phương trượng đại sư Giác Viễn.

- A di đà phật... Phương trượng đại sư huynh Giác Viễn đã tọa công diện bích nên không thể bồi tiếp thí chủ được.

Đường Thấm gượng cười, buông tiếng thở dài rồi nói:

- Tiếc thật, lần này văn bối đến Thiếu Lâm vì có chuyện liên quan đến Thiếu Lâm Tự. Nếu không gặp được Giác Viễn đại sư văn bối không biết phải làm gì.

Chàng buông tiếng thở dài rồi nói:

- Đại sư có thể dẫn văn bối đến nơi Giác Viễn phương trượng tọa công diện bích để văn bối cầu kiến được không?

- A di đà phật... điều này trái với giới luật của phật môn, nhưng Đường Thấm thí chủ có chuyện liên quan mật thiết đến Thiếu Lâm, chẳng hay đó là chuyện gì?

Đường Thấm lưỡng lự rồi nói:

- Pháp Hành đại sư là người của Thiếu Lâm Tự. Vậy chuyện của Pháp Hành đại sư cũng là chuyện của Thiếu Lâm Tự chứ?

- A di đà phật. Đường Thấm thí chủ vừa nhắc đến Pháp Hành đại sư.

Đường Thấm gật đầu.

- Văn bối đến Thiếu Lâm lần này vì chuyện của Pháp Hành đại sư.

Vị hòa thượng nhìn chàng lưỡng lự:

- Mời Đường thí chủ theo bần tăng đến Tri Tăng Đường.

- Đa tạ đại sư.

Vị hòa thượng dẫn Đường Thấm đến tòa Tri Tăng Đường tọa lạc bên ngoài địa phận Thiếu Lâm Tự.

- Thí chủ cứ tự nhiên lưu lại tòa Tri Tăng Đường này, bần tăng vào thỉnh ý trưởng bối rồi quay lại ngay.

- Văn bối mạo phạm muốn biết pháp danh của đại sư.

- Bần tăng là Giác Ngộ.

Chàng ôm quyền thủ lễ:

- Văn bối rất mong Giác Ngộ đại sư giúp cho văn bối được cầu kiến Phương trượng đại sư Giác Viễn.

- Bần tăng sẽ hết lòng nói hộ thí chủ.

- Đa tạ đại sư.

Giác Ngộ đại sư đi rồi, còn lại một mình, Đường Thấm đến bên cửa sổ phóng tầm mắt nhìn ra xa. Cả một khoảng không gian bao la mênh mông đập vào mắt chàng. Chàng nghĩ thầm: "Mình chỉ còn thời hạn không đầy ba con trăng từ bây giờ đến lúc mình tẩu hỏa nhập ma, không biết có làm được những gì cần làm không. Ba con trăng sau Đường Thấm đã ra người thiên cổ, không biết lúc đó Đường Thấm có gặp lại được Đông Phương Tử Linh không?"

Những áng mây bông trôi lung chùng núi dẫn tâm tưởng của Đường Thấm đến với những ý niệm xa vời.

Đang suy nghĩ miên man chợt Đường Thấm nghe có tiếng gọi sau lưng mình. Chàng không cần phải suy nghĩ mà lách bộ lạng người. Vừa lách bộ, chàng vừa phát tác một đại chỉ Kim Cang đánh vào ngọn ám tiễn hình cánh sao.

“Chát...”

Đạo ám tiễn đó rơi xuống sàn gạch.

Từ ngoài cửa Tri Tăng Đường, bốn gã hắc y sứ lướt vào. Đôi chân mày của chàng nhúu lại và buột miệng nói:

- Ở tại phật môn Thiếu Lâm cũng có người của Tử Vong Kỳ sao?

Lời nói còn đọng trên môi thì bốn gã hắc y sứ đồng loạt phát tác những chiếc ám tiễn hình cánh sao tập kích Đường Thấm. Bốn chiếc ám tiễn xếp thành hàng dọc từ trên xuống dưới hướng thẳng Đường Thấm.

Chàng nghiêm mặt vỗ chuông vào những chiếc ám tiễn đó.

“Bình...”

Chuông khí của Đường Thấm đẩy bật bốn chiếc ám tiễn quay lại bọn hắc y sứ.

Bốn gã hắc y sứ lúng túng không biết phản ứng thế nào nên bị bốn chiếc ám tiễn ghim vào đầu gối. Cả bốn gã hắc y khuyu gối xuống sàn gạch Tri Tăng Đường.

Đường Thấm lia mặt nhìn qua bốn gã đó gần giọng nói:

- Các ngươi muốn lấy mạng của Đường Thấm thì Đường Thấm cũng lấy mạng của các ngươi.

Vừa nói Đường Thấm vừa xoay người tới. Nhưng Giác Ngộ đại sư đã kịp xuất hiện lướt vút qua bốn gã hắc y sứ, chặn chàng lại. Giác Ngộ đại sư chấp tay niệm phật hiệu.

- A di đà phật.

Đường Thấm nhìn lại đại sư Giác Ngộ mỉm cười nói:

- Đại sư... tại phật địa Thiếu Lâm có thích khách sát thân của Tử Vong Kỳ.

- A di đà Phật, thí chủ hãy mở lòng từ tâm tha cho họ, bởi đây là phận địa Thiếu Lâm, không thể để máu chúng sinh vấy đỏ được.

Đường Thấm ôm quyền. Giác Ngộ đại sư nhìn lại bốn gã hắc y sứ.

- Bốn vị thí chủ hãy đi đi, đừng làm phiền bản tăng và Đường Thấm thí chủ.

Bốn gã hắc y sứ lồm cồm bò dậy, chúng toan dợm bước ra cửa thì Đường Thấm nói:

- Bốn vị dừng bước.

Cả bốn gã hắc y sứ đều dừng bước.

Giác Ngộ đại sư nhìn chàng.

- Đường Thấm thí chủ sao lại bảo họ dừng bước?

Đường Thấm nhìn bốn gã hắc y che mặt rồi ôn nhu nói:

- Giác Ngộ đại sư nhìn xem, bốn người này mặc dù vận võ phục thích khách che mặt nhưng tất cả đều mang giày hòa thượng, giống hệt với đôi giày của đại sư, điều này giải thích thế nào? Chẳng lẽ họ là những võ tăng hộ vệ tam bảo?

Giác Ngộ đại sư sa sầm mặt xuống nhưng vẫn chấp tay niệm Phật hiệu.

- A di đà Phật.

Đường Thấm ôm quyền thủ lễ rồi nói:

- Đại sư cùng nhìn qua chân diện của bốn người này xem họ có phải là tăng nhân trong chùa hay không?

Chàng vừa nói vừa thi triển luân thuật Phi Ma Độn Hình mà Lục Đại Thiên đã chỉ điểm cho Đường Thấm tại Tử Vong Đảo. Phối hợp với thuật Phi Ma Độn Hình đó, Đường Thấm dụng trảo công với những thế cầm nã thủ cực kỳ biến hóa, thoáng một cái chàng đã lột bỏ tất cả vắn khăn đen che mặt và trùm trên đầu của bốn gã hắc y sứ. Cả bốn người đều lộ chân tướng là những hòa thượng.

Đường Thấm quay lại chỗ cũ đối mặt với Giác Ngộ đại sư. Chàng ôm quyền:

- Giác Ngộ đại sư hẳn biết họ?

Chấp tay niệm Phật hiệu, Giác Ngộ đại sư nhìn chàng nói:

- A di đà Phật... bản tăng thất lễ với thí chủ.

Lời còn đọng trên cửa miệng, Giác Ngộ đại sư phát tác ngay một đạo Thập Bát La Hán chuông công thẳng đến Đường Thấm.

Thế chuông uy mãnh của Giác Ngộ đại sư buộc Đường Thấm phải dụng đến thuật Phi Ma Độn Hình né tránh. Chuông công của Giác Ngộ đại sư công hút chàng võ vào bức vách sau lưng Đường Thấm.

“Ầm...”

Cả một mảnh vách tường đổ sụp xuống. Đường Thấm không khỏi sững sờ trước hành động của Giác Ngộ đại sư.

Chàng gất giọng hỏi:

- Đại sư... chuyện này là thế nào?

Không màng đến lời nói của Đường Thấm, Giác Ngộ đại sư hoàn bộ, đôi song thủ xoay tròn tạo ra một màn khí vàng rực như con rồng.

Đường Thấm đánh mặt.

Giác Ngộ đại sư quát đạo Giáng Long Chuông về phía chàng.

Đường Thấm trụ tẩn, chàng dựng chuông đón thẳng đỡ thẳng vào đạo Giáng Long Chuông đó vừa nói:

- Văn sinh thất lễ với đại sư.

Chuông công của chàng chạm thẳng vào đạo khí Giáng Long Chuông.

“Ầm...”

Đường Thấm thối lui đứng một bộ, trong khi Giác Ngộ đại sư trượt dài về phía sau những ba trượng. Giác Ngộ đại sư vừa trụ tẩn thì tiếng mõ trời lên.

“Cốc... cốc... cốc...”

Nghe ba tiếng mõ đó, Giác Ngộ đại sư liền hóa giải công lực, khọp lưng xuống, bốn vị hòa thượng vận hắc y sư cùng cúi gập người. Từ ngoài cửa Tri Tăng Đường một lão hòa thượng với hàm râu quai nón hoa râu bước vào.

Nhìn vị hòa thượng tay cầm mõ vừa bước vào Tri Tăng Đường, Đường Thấm nghĩ thầm: “Mình phải đối đầu với ai đây?”

Mặc dù nghĩ như vậy, nhưng Đường Thấm vẫn ôm quyền thủ lễ.

Vị hòa thượng tiến đến trước mặt chàng chấp tay niệm phật hiệu.

- A di đà phật... lão nạp là Giác Chánh, rất mong Đường Thấm thí chủ bỏ qua cho chư tăng Thiếu Lâm.

Chàng từ tốn đáp lời:

- Văn bối không dám trách chư tăng Thiếu Lâm, mà chỉ thắc mắc tại sao người của phật môn lại cải trang thành thích khách Tử Vong Kỳ.

- A di đà phật... Phương trượng sư huynh Giác Viễn đang chờ thí chủ. Mời thí chủ theo lão nạp.

- Giác Viễn đại sư đồng ý gặp văn bối?

Giác Chánh đại sư gật đầu.

- Phương trượng sư huynh đang chờ thí chủ.

- Đại sư dẫn đường cho văn bối.

Giác Chánh đại sư đi trước, Đường Thấm nối gót theo sau. Lúc chàng đi ngang qua Giác Ngộ đại sư và bốn vị hòa thượng kia và liếc trộm họ. Những người đó cúi mặt như muốn che giấu sự hổ thẹn của mình với Đường Thấm.

Giác Chánh đại sư dẫn Đường Thấm quay vào Thiếu Lâm Tự đưa chàng đến gian thảo cốc tọa lạc trong hoa viên phía sau tòa Đại Hồng Bảo Điện. Giác Chánh đại sư dừng bước ngoài cửa thảo cốc, rồi chấp tay nói:

- A di đà phật, thí chủ, Phương trượng sư huynh đang chờ thí chủ trong thảo cốc.

Chàng ôm quyền thủ lễ:

- Đa tạ đại sư...

Đường Thấm bước đến trước cốc. Chàng hơi do dự và ngần ngại bởi không biết khi vào thảo nguyên có chuyện gì sẽ xảy ra.

Một giọng nói trầm ngâm cất lên:

- A di đà phật... Đường Thấm thí chủ đừng ngại. Cứ vào đi.

- Văn bối mạo phạm.

Chàng nói rồi đẩy cửa bước vào thảo cốc. Trong thảo cốc là một vị đại hòa thượng cao niên, ngồi kiết già trên bồ đoàn bằng gỗ, tay lần chuỗi hạt bồ đề.

Đường Thấm ôm quyền xá rồi nói:

- Văn bối là Đường Thấm. Còn đại sư đây là Giác Viễn phương trượng đại sư?

- A di đà phật, lão nạp là Giác Viễn.

Đường Thấm ôm quyền thủ lễ:

- Những chuyện xảy ra trên Tri Tăng Đường, đại sư đã biết. Nếu văn bối đoán không lầm, hẳn có lệnh của đại sư?

- A di đà phật... phật môn bị mây đen bao phủ. Nếu có chuyện gì không phải mong thí chủ lượng thứ.

- Văn bối không dám trách những cao tăng Thiếu Lâm mà chỉ tò mò thôi.

Buông tiếng thờ dài, Giác Viễn phương tượng đại sư từ tốn nói:

- A di đà phật... thí chủ hẳn đã gặp Pháp Hành đại sư huynh?

Đường Thấm gật đầu.

- Văn bối đã gặp Pháp Hành đại sư. Không chỉ gặp Pháp Hành đại sư mà văn bối còn tìm thấy Ngọc tượng của Thiếu Lâm nữa.

Chàng vừa nói vừa thò tay vào ngực áo lấy ra một miếng ngọc bội đưa đến tay Giác Viễn phương tượng đại sư.

Nhìn miếng ngọc bội, ánh mắt của đại sư Giác Viễn phương tượng sáng hẳn lên.

- A di đà phật.

Đường Thấm ôm quyền:

- Lần này văn bối thân hành đến Thiếu Lâm là có ý muốn trả Ngọc tượng phật môn lại cho người của Phật môn. Nhưng...

Chàng bỏ lửng câu nói nhìn Giác Viễn phương tượng đại sư.

Giác Viễn phương tượng đại sư lần chuỗi bồ đề vừa niệm phật hiệu.

- A di đà phật... thiện tai... thiện tai...

Nhìn Đường Thấm, Giác Viễn phương tượng đại sư nói:

- Thí chủ hãy ngồi xuống đây.

Đường Thấm ngồi xuống đối diện với Giác Viễn phương tượng đại sư, vừa lần chuỗi hạt bồ đề vừa nói:

- A di đà phật... chắc hẳn Đường thí chủ thắc mắc về những hành vi của chư tăng Thiếu Lâm đã giả làm thích khách định giết thí chủ?

Đường Thấm khẽ lắc đầu rồi ôm quyền nói:

- Tại hạ thắc mắc những vẫn có thể đoán ra Thiếu Lâm phật môn mặc dù là bắc đầu võ lâm nhưng vẫn bị khống chế bởi Tử Vong Kỳ.

- A di đà phật...

Buông tiếng thở dài, Giác Viễn phương trượng đại sư ôn nhu nói:

- Đường Thấm thí chủ nói không sai.

Đường Thấm chau mày.

- Đại sư, Tử Vong Kỳ đã làm gì mà có thể khống chế được cả người của phật môn.

- A di đà phật... Đường Thấm thí chủ đã nhận án Tử Vong Kỳ. Nền khi thí chủ vào đến Thiếu Lâm Tự xưng danh tánh của mình thì chư tăng Thiếu Lâm phải thực hiện ngay án kỳ đó.

- Vậy khi thực hiện xong án Kỳ Tử Vong nhưng cao tăng Thiếu Lâm quên mình là người xuất gia thoát tục sao?

- A di đà phật.

Đường Thấm gắt giọng hỏi tiếp:

- Người của phật môn cũng bị sai khiến bởi Tử Vong Kỳ ư?

Chàng lắc đầu:

- Văn bối thất vọng vô cùng, văn bối là tục nhân còn không bị sai khiến bởi Tử Vong Kỳ, nhưng những cao tăng Thiếu Lâm lại bị sai khiến. Điều này nằm ngoài sự tưởng tượng của văn bối.

- A di đà phật... trước đây Tử Vong Kỳ có thể sai khiến phật gia nhưng từ bây giờ trở đi sẽ không còn sai khiến được phật môn.

Chàng không khỏi ngơ ngác trước lời nói này của Giác Viễn phương trượng đại sư.

Đường Thấm buột miệng hỏi:

- Đại sư... đã có sự thay đổi đó sao?

- A di đà phật... chuyện dài dòng lắm. Nếu không có Đường Thấm thí chủ lão nạp chẳng biết Thiếu Lâm sẽ ra sao, hãy nhận của lão nạp một lay.

Đường Thấm hốt hoảng nhào người tới gần Giác Viễn phương trượng đại sư.

- Đại sư đừng làm vậy... văn bối tổn thọ và áy náy vô cùng.

- A di đà phật.

Đường Thẩm ôm quyền:

- Văn bối muốn vì sao có sự thay đổi đó.

Nhìn chàng, Giác Viễn phương trượng đại sư buông tiếng thở dài rồi nói:

- Lão nạp hổ thẹn cho Phật môn vô cùng.

Đường Thẩm nghiêm mặt. Buông tiếp một tiếng thở dài nữa, Giác Viễn phương trượng đại sư mới từ tốn nói:

- A di đà phật. Trước đây Pháp Hành sư huynh đã không gọi rửa bụi hồng trần, vì tình mà lên lấy Ngọc trượng rồi bỏ Thiếu Lâm. Sau đó Tử Vong Kỳ đã dụng Ngọc trượng như một tín vật võ lâm mở đại hội phong hoa, thu nạp tất cả các đại phái trong giang hồ.

Đường Thẩm hỏi:

- Thiếu Lâm cũng bị thu nạp luôn sao?

- A di đà phật... ngày nào Ngọc trượng còn trong tay chủ nhân Tử Vong Kỳ thì ngày đó Thiếu Lâm vẫn còn trong sự khống chế của Tử Vong Kỳ.

- Văn bối đã lấy lại được Ngọc trượng trả lại cho Phật môn.

- A di đà phật... lão nạp vô cùng cảm kích.

Đường Thẩm ôm quyền:

- Văn bối mao muội hỏi... đại sư hẳn biết chủ nhân đích thực của Tử Vong Kỳ? Phải chăng người đó là Đông Phương Bách?

- A di đà phật... chủ nhân của Tử Vong Kỳ là ai, lão nạp không biết, nhưng lệnh dụ đưa đến Thiếu Lâm đều có Ngọc trượng ấn dấu.

Chàng mỉm cười.

- Đại sư nghĩ chủ nhân Tử Vong Kỳ là Pháp Hành đại sư?

Giác Viễn phương trượng đại sư lắc đầu.

- A di đà phật... lão nạp hoàn toàn không nghĩ Pháp Hành đại sư là chủ nhân Tử Vong Kỳ. Đại sư huynh chỉ là con cò trong sự sai khiến của Tử Vong Kỳ mà thôi.

- Văn bối cũng nghĩ như vậy. Bây giờ Ngọc trượng đã trở về với Phật môn rồi, đại sư hẳn không còn thực thi lệnh dụ của Tử Vong Kỳ nữa chứ?

- A di đà phật...

Nhìn Đường Thấm, Giác Viễn phương trượng đại sư từ tốn nói:

- Nếu Đường Thấm thí chủ không nề hà, lão nạp xin được trao lại bí kiếp Dịch Căn Kinh của Phật môn cho thí chủ.

- Văn bối vô cùng cảm kích trước nhiệt tâm của đại sư. Lúc này văn bối không cần thiết lắm đến võ công mà chỉ muốn thỉnh cầu đại sư một chuyện.

- A di đà phật, Đường Thấm thí chủ cần bản tăng làm bất cứ chuyện gì lão nạp cũng không từ nan.

Đường Thấm mỉm cười, lời nói của Giác Viễn đại sư khiến chàng cảm thấy thanh thản vô cùng.

- Văn bối nhờ đại sư đem những tín vật của những môn phái trên võ lâm trao lại cho họ.

- A di đà phật, thiện tai... Lão nạp và chư tăng sẽ làm tròn trách nhiệm này.

Đường Thấm cởi túi nải sau lưng mình đặt trước mặt Giác Viễn phương trượng đại sư, rồi đứng lên ôm quyền:

- Văn bối còn có việc phải làm, hy vọng sẽ có cơ hội quay lại Thiếu Lâm để viếng cảnh Phật môn và nghe những lời thuyết pháp chân lý của cao tăng, giờ văn bối cáo từ.

- A di đà phật, lão nạp không dám giữ chân thí chủ. Sau này thí chủ có chuyện gì cần đến lão nạp. Lão nạp sẽ sẵn sàng gánh vác cùng với thí chủ.

Đường Thấm ôm quyền thủ lễ, mỉm cười nói:

- Thế nào văn bối cũng cần đến cao tăng Thiếu Lâm.

Giác Viễn phương trượng đại sư lần chuỗi hạt bồ đề vừa gật đầu.

- A di đà phật.

Chàng xá Giác Viễn phương trượng đại sư ba xá rồi mới quay bước ra khỏi thảo cốc trong tâm trạng cực kỳ phấn khích. Chàng có cảm giác như vừa trút được một phần gánh nặng trên vai mình.

Đường Thấm chạm mặt Giác Chánh bên ngoài cửa ngo môn.

Giác Chánh đại sư cũng ôm quyền đáp lễ với chàng:

- A di đà phật... lão nạp đến tiền thí chủ.

Đường Thắm gương cười.

- Văn bối đến Thiếu Lâm một mình, thì ra đi cùng một mình, đại sư cần thiết phải tiền văn bối.

- A di đà phật. Phật môn không có gì quý giá để trả ân sâu của thí chủ, chỉ có vật này muốn gửi đến thí chủ, phòng khi thí chủ có lúc phải cần đến.

Giác Chánh đại sư vừa nói vừa lấy trong ống tay áo tặng bào ra một tịnh bình, đặt vào tay Đường Thắm.

- Đây là hoàn Tục Mệnh Sinh. Nó có thể trị nội thương lẫn ngoại thương, hoặc trúng bách độc. Thí chủ hãy giữ lấy, phòng khi có chuyện phải cần đến nó.

Nghe Giác Chánh đại sư nói, Đường Thắm không khỏi mừng trong lòng. Chàng nhìn Giác Chánh hòa thượng từ tốn nói:

- Đại sư... thảo sinh mạo phạm hỏi đại sư, thế hoàn Tục Mệnh Sinh có thể trục được Thiên Hoa Phấn không?

Giác Chánh đại sư nhìn sững chàng.

- Thí chủ nói đến Thiên Hoa Phấn. Phải chăng đó là thứ độc thảo kỳ ảo nhất trong võ lâm?

- Tại hạ đã trúng Thiên Hoa Phấn, thời gian văn bối sống không quá ba con trăng nhưng còn rất nhiều chuyện phải làm với Tử Vong Kỳ.

- A di đà phật... điều thí chủ muốn ắt phải nhờ đến Vạn Dược Thần Y Phó Nghị. Nếu như thí chủ muốn gặp Vạn Thần Y Phó Nghị thì đến Lạc An Cốc.

- Đa tạ đại sư đã chỉ giáo, văn sinh cáo từ.

- A di đà phật.

Chàng ôm quyền xá đại sư Giác Chánh rồi thi triển khinh công rời khỏi Thiếu Lâm Tự. Giác Chánh đại sư nhìn theo Đường Thắm cho đến khi chàng mất dạng.

Giác Chánh đại sư quay vào tòa Đại hồng Bảo điện thì bên ngoài ngo môn xuất hiện một cỗ kiệu trang hoàng lộng lẫy do tám gã hắc y sứ khiêng. Theo sau đó là hai hàng Tử Vong Sứ với chân diện đeo mặt nạ dát vàng.

Giác Chánh đại sư liền gióng ba hồi Đại Hồng chung

Ngay lập tức các võ tăng hộ tam bảo tập trung lên Đại Hồng Bảo Điện.

Đoàn Tử Vong Sứ hộ tống chiếc kiệu dừng trước tòa Đại Hồng Bảo Điện. Giác Chánh đại sư đứng trên thềm Đại Hồng Bảo Điện nhìn xuống chấp tay niệm Phật hiệu.

- A di đà Phật.

Niệm Phật hiệu nhưng vẻ mặt của Giác Viễn phương trượng đại sư có phần trang trọng và khẩn trương.

Rèm kiệu vén lên, Đông Phương Bách từ trong kiệu bước xuống, khác hẳn với những lần trước, Đông Phương Bách không hề đeo kim diện che mặt.

Y chấp tay sau lưng, định uy nhân rọi về phía Giác Chánh đại sư, rồi nhặt nhẹo nói:

- Bốn tọa đến Thiếu Lâm đem lệnh dụ án kỳ của Võ lâm minh chủ.

Giác Chánh đại sư chấp tay niệm Phật hiệu.

- A di đà Phật, Thiếu Lâm đã có lại Ngọc trượng, không còn thực thi án kỳ của Võ lâm minh chủ. Tôn giá hãy về báo lại cho Võ lâm minh chủ biết.

- Thì ra Đường Thẩm đã kịp đến trước bốn tọa một bước. Thiếu Lâm đã lấy lại Ngọc trượng rồi giờ muốn đối đầu với án Kỳ Tử Vong?

- A di đà Phật. Phương trượng đã có chỉ ngôn, Phật môn không được nhúng tay vào chuyện võ lâm giang hồ nữa.

- Khá khen cho Giác Viễn phương trượng đại sư. Đã vậy bốn tọa thay mặt Minh chủ võ lâm thực hiện án Kỳ Tử Vong đối với Thiếu Lâm Tự.

Vừa nói Đông Phương Bách vừa giở hữu thủ. Một ngọn Tử Vong Kỳ thoát ra hướng về Giác Chánh đại sư.

Giác Chánh đại sư dựng chưởng tạo ra một bức tường ảo khí ngăn ngọn Tử Vong Kỳ lại.

Ngọn Tử Vong Kỳ chạm thẳng vào bức tường ảo khí mà Giác Chánh đại sư tạo ra. Nó lơ lửng ngay trước bức tường ảo khí đó. Bất thành linh một tiếng sấm động phát ra.

"Ầm..."

Bức tường ảo khí do Giác Chánh đại sư tạo ra vỡ tan và ngọn Tử Vong Kỳ xuyên thẳng qua tâm huyệt của Giác Chánh đại sư.

Giác Chánh đại sư thối liền hai bộ, kéo theo một vò máu tuôn ra rưới đỏ thêm Đại Hồng Bảo Điện.

Hiệu kỳ chết chóc như được phát ra, ngay lập tức bọn Tử Vong Sứ như bầy cáo đói ào ào lướt về phía những vị võ tăng hộ tam bảo.

Những tướng đầu sẽ có một cuộc huyết sát tàn khốc xảy ra ngay tại phật địa Thiếu Lâm Tự, nhưng một tiếng rống Sư tử nổi lên. Thuật Sư Tử Rống của Phật môn như có uy lực oai nghiêm khiến bọn Tử Vong Sứ đồng loạt sững bộ rồi thối về chỗ cũ.

Chân diện của Đông Phương Bách lộ vẻ bất nhẫn.

Tiếng rống sư tử dứt thì một vị tăng nhân vận tăng bào cũ rách xuất hiện. Vị tăng nhân đó có cái trán nhô hẳn ra ngoài.

Cùng với sự xuất hiện của vị cao tăng kia, Giác Viễn phương trượng đại sư cũng từ trong Đại Hồng Bảo Điện bước ra.

Tất cả những võ tăng tam bảo đều ôm quyền hướng về vị tăng nhân:

- Đệ tử Phật môn tham bái Võ Thánh Thần Tăng.

Võ Thánh Thần Tăng bước đến ôm quyền xá Giác Viễn phương trượng đại sư.

- Tuệ Thông bái kiến Phương trượng chưởng môn.

- A di đà phật... sư thúc khai môn trở lại Phật đường thật đúng lúc.

- A di đà phật...

Tuệ Thông hòa thượng bước lại bên Giác Chánh đại sư đang rũ người xuống.

Giác Chánh đại sư ngẩng mặt lên nhìn Tuệ Thông hòa thượng.

- Đệ tử bất tài.

- Sư thúc không trách đệ tử được.

Miệng thì nói Tuệ Thông hòa thượng vừa áp chưởng vào lưng Giác Chánh đại sư. Ngọn Tử Vong Kỳ ghim nơi đan điền của Giác Chánh đại sư bắn vọt trở ra, rồi gãy thành nhiều đoạn.

Giác Chánh đại sư rướn người lên.

Một làn khói trắng tỏa ra trên đỉnh đầu Giác Chánh đại sư. Chẳng bao lâu sau vết thương nơi đan điền của Giác Chánh đại sư liền hẳn lại.

Tuệ Thông hòa thượng rút hữu thủ lại.

- Tĩnh dưỡng một thời gian đệ tử sẽ bình phục.

Tuệ Thông hòa thượng nhìn lại Đông Phương Bách. Người chấp tay trước ngực niệm phật hiệu.

- A di đà phật... lão nạp ẩn tích lâu năm nhưng vẫn nghe thuật Càn Khôn Kiếm Khí của Đông Phương gia là thiên hạ đệ nhất kiếm. Thí chủ có thể cho lão nạp đây chúng nghiệm được không?

Tận mục sở thị những gì Tuệ Thông hòa thượng thi triển, Đông Phương Bách không khỏi bàng hoàng trước kỳ công tuyệt thế đó. Mặc dù vậy y vẫn kiêu hãnh nói:

- Nếu đại lão hòa thượng muốn tận mục sở thị Càn Khôn Kiếm Khí của Đông Phương Bách. Bốn tọa sẵn sàng bồi tiếp đại lão hòa thượng.

Y nói rồi vận công, Đông Phương Bách tạo ra bức màn kiếm khí tợ võng lưới trùng trùng điệp điệp chụp lấy Tuệ Thông hòa thượng. Màn Kiếm Khí Càn Khôn vừa được tạo ra toan lướt về Tuệ Thông hòa thượng, thì Tuệ Thông hòa thượng cũng dụng khí công huyền diệu, với thủ pháp cực kỳ chính xác và tinh xảo vẽ ngay lên bức màn kiếm khí đó.

Khí công của vị cao tăng Phật môn vẽ đến đâu thì màn kiếm khí của Đông Phương Bách vỡ tan đến đó.

Đông Phương Bách thu ngay kiếm khí về, nhìn Tuệ Thông hòa thượng.

- Bốn tọa tận mục sở thị mới biết cao tăng.

- A di đà phật. Phật địa phật gia từ trước đến nay chỉ dành cho người có thiện tâm viếng cảnh phật môn, tịnh tập, hóa giải bụi trần. Thí chủ không nên vấy máu lên phật địa phật môn.

Nói dứt lời Tuệ Thông hòa thượng chấp tay niệm phật hiệu.

- A di đà phật.

Đông Phương Bách nghiêm mặt, rồi giở giọng ôn nhu nói:

- Lần đầu tiên Tử Vong Kỳ mất đi sự uy nghiêm, bốn tọa sẽ nhớ ngày hôm này và sẽ báo lại cho chủ nhân Tử Kỳ, cáo từ.

Y nói rồi quay bước trở vào trong kiêu.

Đoàn kiều của Đông Phương Bách cùng bọn Tử Vong Sứ nhanh chóng rời khỏi Thiếu Lâm Tự. Tuệ Thông hòa thượng nhìn theo, chấp tay niệm phật hiệu rồi buông tiếng thở dài.

- Máu sẽ nhuộm đỏ Thiếu Lâm.

- o O o -

<http://www.nhanmonquan.com>